

Den angivne tilskudsfordeling (med bevarelse af et samlet tilskud på 60 pct.) vil altså betyde, at der til visse kommuner, navnlig sådanne som har et udbygget sygehusvæsen, ydes et større tilskud end efter de gældende regler, medens en række kommuner vil gå ned i tilskud. For tilskudsåret 1961-62 ville som nævnt 23 amtskommuner og 55 købstæder have fået i alt 8,4 mill. kr. mindre i tilskud end efter sygehuslovens regler. Da det må anses for mindre rimeligt, at de pågældende kommuner skulle gå ned i tilskud i så betydeligt omfang, må den angivne tilskudsordning kombineres med en særlig ordning, der i nogen grad afbøder virkningen heraf for disse kommuner. En sådan ordning kunne udformes således, at ingen kommune ved beregningen af det endelige tilskud for 1962-63 oppebærer et lavere tilskud, end kommunerne ville have fået, såfremt tilskuddet var beregnet efter reglerne i §§ 8-14 i den gældende sygehuslov; eventuelt burde ordningen udstrækkes over flere år.

Da en sådan overgangsordning af flere grunde må anses for utilfredsstillende, foreslås det i over-

ensstemmelse med sygehusrådets indstilling, at statens samlede tilskud til kommunernes drift af sygehuse — samtidig med gennemførelsen af den foreslåede ændrede tilskudsfordeling — forhøjes fra 60 til 65 pct. af de tilskudsberettigende nettoudgifter. Ved en sådan forhøjelse vil hensigten: at der ydes større tilskud til kommuner med stærkt udbygget sygehusvæsen, opnås, uden at andre kommuner — i nævneværdig grad — vil gå ned i tilskud, og uden at det er nødvendigt at etablere en kompliceret overgangsordning for disse kommuner.

I tabel 4 er vist resultatet af en sådan fordeling af et sygehustilskud for regnskabsåret 1961-62 på 305,9 mill. kr. (65 pct. af nettoudgifterne i regnskabsåret 1960-61), og til sammenligning er vist fordelingen af et sygehustilskud på 282,4 mill. kr. (60 pct. af udgifterne i 1960-61) kombineret med den ovenfor nævnte ordning, hvorefter ingen kommune kan oppebære lavere tilskud end efter sygehuslovens regler.

Det er tillige vist, hvor stor en procentdel af sygehusudgiften i 1960-61, der ville dækkes gennem tilskuddet.

Tabel 4.

	(1) Tilskud i 1961-62 iflg. lov- forslaget (65 pct.)	(2) Dæknings- procent	(3) Tilskud i 1961-62 iflg. en overgangs- ordning (60 pct. + sær- ligt tilskud)	(4) Dæknings- procent
	1.000 kr.		1.000 kr.	
Amtskommunerne	150 239	72,6	144 960	70,0
Købstæderne	83 448	69,5	79 225	66,0
København	62 420	49,7	57 641	45,9
Frederiksberg	9 748	54,8	9 001	50,6
Hele landet...	305 855	65,0	290 827	61,8

En forhøjelse af tilskuddet til 65 pct. af udgifterne ville altså i regnskabsåret 1961-62 have medført en merudgift på ca. 23,4 mill. kr., medens den lige nævnte overgangsordning ville have kostet ca. 8,4 mill. kr. mere end den dagældende tilskudsordning. Ved bedømmelsen af disse merudgifter må erindres det i sygehusloven af 31. maj 1961 § 21 omhandlede særlige tilskud til kommuner, der i finansåret 1961-62 ikke — efter de almindelige tilskudsregler — opnår en dækning på mindst 55 pct. af nettoudgifterne i regnskabsåret 1960-61; i finansåret 1961-62 har dette tilskud udgjort 4,5 mill. kr.,

et beløb som i særlig grad er tilfaldet kommuner med moderne og godt udbyggede sygehuse.

I regnskabsåret 1962-63 vil den foreslåede tilskudsordning — under forudsætning af en stigning i de tilskudsberettigende sygehusudgifter på 10 pct. — føre til, at det samlede tilskud kommer til at udgøre 336,4 mill. kr.

Til § 1, pkt. 4.

I sygehuslovens § 13, stk. 2, er terminerne for afregning af det foreløbige tilskud angivet som: 1. april, 1. juli, 1. oktober og 1. december; da det